

EL PONT NOU

l'informatiu de la vall de camprodon

N. 30 SETEMBRE 93

325 PTES.

• **nou ajuntament a llanars**

• **a l'agost, llibres a dojo**

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT VILASECA, S. A.

Hostal Restaurant

Els Arets

**AMBIENT FAMILIAR
PLATS TÍPICS DEL PAÍS**

Ctra. de Molló, 3 - Tel. 972/740071
17867 CAMPRODON

L'Hotel de Camprodon

Plaça Dr. Robert, 2
Tel. (972) 740013

17867 CAMPRODON

**LA HÍPICA
DE LA VALL DE CAMPRODON
RESTAURANT TÍPIC**

CLASSES - EXCURSIONS A CAVALL

Carretera de Setcases Km-1
Telf.: 74 02 07 - LLANARS - CAMPRODON

LLIBRES A DOJO !

El CENTRE D'ESTUDIS DE LA VALL DE CAMPRODON és una entitat que té com a tasca fonamental l'edició del PONT NOU, el qual gaudeix del privilegi i la responsabilitat d'ésser l'única premsa comarcal del Ripollès, fet que, —com tants d'altres—, és exponent del dinamisme de la nostra petita-gran comarca: la Vall de Camprodon.

Malgrat aquesta prioritat, la nostra Associació mai no ha defugit la responsabilitat de recolzar **qualsevol** actuació que contribueixi al desenvolupament i afirmació de la pròpia identitat. És per això que no vam dubtar gens ni mica en donar suport a la iniciativa d'en Mingo Pairó i d'en Lluís Roura, de l'edició del llibre CAMPRODON, UNA VALL DEL PIRINEU, en el ben entès que són la suma d'aquests petits esdeveniments, els que han de situar —i situen— les nostres valls al lloc cabdal que els hi pertoca.

Així, entre sorpresos i —per què no dir-ho— un xic divertits hem assistit a la polèmica, ben atjada per la premsa comarcal, sobre la legitimitat o legalitat de l'edició.

La insòlita defensa de bona part de la militància socialista dels interessos del Bisbat —qui ens ho havia de dir!—, inclosa la ingenuïtat d'amics que, de bona fe, ens advertien de les responsabilitats que havíem assumit, ha fet una efectiva tasca de publicitat, que els promotors no haguessin pogut desitjar millor.

D'altra banda, la meritòria «CRÒNICA DE CENT ANYS» d'en Manel Pujol, potser com a reacció, ha generat un seguit de petites polèmiques pròpies de la subjectivitat d'una obra d'aquest tipus, molt lligada a uns posicionaments i unes vivències personals i sense cap pretenció d'escriure la Història.

Tot plegat ha estat un bon estímul per a un monòton i xafogós mes d'agost del qual tant de bo, any sovint, poguéssim dir que és un mes de **llibres a dojo!**

PUBLICITAT I GUIA DE LA VALL Tls. 740716 740262 (93) 2071207

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

edita: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRODON	Col·laboradors	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors.
direcció i composició: xavier surinyach	carne alvarez joan moll	publicitat: esteve amicó
gestió: jordi surinyach	manel abella miquel perals	comptabilitat i subscripcions: dolors batlle núria puig
cap de redacció: esteve amicó	llorenç birba albert rigat	impressió: Editorial M.
consell de redacció: dolors batlle	paillari descatlilar jordi romans	dipòsit legal: MH-801-1990
jaume iglesias	josep dunyach vicenç sanxo	
núria puig	josep fernandez mossén soler marti	
jordi surinyach	elena llongarrius gaspar vila	
xavier surinyach	gemma maltas	

EL PONT NOU ÉS PREMI TASIS-TORRENT: «MILLOR PUBLICACIÓ COMARCAL 1991».

QUÈ N'OPINA DEL MARRO EDITORIAL D'AQUEST ESTIU ?

Montserrat Bertran Tenas (professora d'EGB). Sempre és interessant que es facin estudis sobre la història i les tradicions del nostre poble, aquesta és una manera de conèixer les nostres arrels. D'altra banda penso que una obra inèdita com la de Mn. Julià hauria d'haver sortit sola.

Jaume Casas i Garolera (mestre de Torelló i estiuellant). Ho trobo «fabulós». A més de que es publiquin s'haurien de llegir. Sobre la polèmica no tinc una opinió formada. Estic segur que Mn. Julià li hauria agradat que es publiqués a un preu més assequible.

Àngel Navarro i Moya (sorrerista de la piscina i monitor d'esquí). La publicació d'un llibre, mai no ha de portar polèmica, sempre i quan es diguin coses reals i ens donin més informació de la Vall.

Eva Uehara i Costa (estudiant de veterinària). Encara que no els he llegit, trobo molt bé que surtin llibres que parlin de la Vall.

Joan Martínez i Jubinyà (jubilat). Tots els llibres que s'han publicat són beneficiosos pel poble. La polèmica porta a què se venguin més.

Maria Dolors Casals i Regi (mestressa de casa). A mi m'han agradat els dos. Sobre la polèmica no tinc opinió, perquè no sé si tenen permís o no per publicar els escrits de Mn. Julià.

LES FESTES DE L'ESTIU

HABANERES ALS NOU JARDINS DEL PONT NOU

El bon temps ens va portar vora el riu...

No hi podia faltar un bon cremat...

EL RÀFTING

Aquest any el ràfting no es va caracteritzar precisament per la imaginació en el disseny de les embarcacions, com així ho va recordar el jurat. Si això no canvia, més aviat semblarà una passejada en barquetes i matalassos.

SAN RAMON, AL PRAT, ÉS COM CADA ANY LA CLOENDA

Atents com sempre a l'actualitat, aquest any es van disfressar de... Teresines, naturalment!

notícies de la vall

MOGUT PLE A L'AJUNTAMENT DE CAMPRODON

El ple celebrat el dia 25 d'agost a l'Ajuntament de Camprodon, va ésser molt més mogut del que es pensava. Els socialistes van continuar denunciant la reparcel·lació del Bac de la Vila, que per ells es suposava regalar el camp de futbol i anuncien que pensen oposar-hi a través dels Tribunals de Justícia. El govern municipal va manifestar que la decisió suposava una millora per la vila i que en el futur es veurà qui té la raó. Malgrat això, com sigui que no es va obtenir la majoria qualificada suficient, aquest punt va quedar sobre la taula. D'altra banda els socialistes van denunciar la contractació com a nou coordinador de Serveis d'en Francesc Briones, que segons el seu criteri és del tot injustificable. A part de les raons aduïdes, tot sembla indicar

que la persona d'en Briones no agrada a l'oposició, entre altres raons, perquè es tracta d'un antic militant socialista de Campdevàrol, passat a les files convergents. Un certificat d'obres, referides al carrer València, va ésser motiu de polèmica, donat que les mateixes encara no s'han començat i aquesta forma d'actuar pot ésser, a criteri de l'oposició, motiu d'irregularitats. El govern ho justificà dient que això permetrà aconseguir una nova subvenció. La nova zona esportiva de Can Pascal també va provocar una forta discussió, ja que encara no se sap com es finançarà, malgrat que l'arquitecte encarregat ja ha percebut els honoraris del projecte.

ELS SOCIALISTES DE CAMPRODON TITLLEN D'ESCADALÓS EL PROJECTE DE REPARCEL·LACIÓ DEL BAC DE LA VILA

(al·legació del Grup Municipal Socialistes-Independents de Camprodon)

IL·LTRE. SR.

Esteve Pujol i Bada, major d'edat, amb D.N.I. 40.600.498, portaveu del Grup Municipal Socialista-Independents per Camprodon, i actuant en nom i representació d'aquest, atentament us

Exposa

Que en data 26 de maig de 1993, en sessió plenària del nostre Ajuntament, es va aprovar provisionalment el Projecte de Reparcel·lació Voluntària del Bac de la Vila.

Que el nostre Grup va votar en contra d'aquest projecte per considerar-lo lesiu pels interessos del nostre poble.

Que en el B.O.P. de 12 de juny apareix l'anunci d'exposició pública de l'esmentat projecte.

Que en temps i forma tingueu per presentades les següents

Al·legacions

Que la modificació del Pla General que en el seu dia vàreu fer, en la forma que està plantejada, es desafortunada. En relacionar la necessària requalificació d'un sòl esportiu en industrial (per al trasllat de la Fàbrica Casanovas Hnos.), amb la requalificació també del Camp de la Vila, el que en definitiva comporta el canvi, és la pèrdua d'un important equipament a la Vila de Baix (alhora sector d'entrada del nostre poble).

Es podia requalificar sense implicar-hi el Camp de la Vila i d'aquesta manera es conservava aquest espai públic, per altra banda dir que el manteniment d'aquest espai no té cap relació amb una futura construcció d'una nova zona esportiva. Tampoc sembla vàlid l'argument de la necessitat urgent de més sòl industrial. Aquesta modificació data de 12 de juliol de 1989 i han calgut tres anys per fer el següent pas en la tramitació de l'expedient, cal pensar que si hi hagués demanda el tràmits haurien estat més ràpids. No solament això, altres sòls qualificats d'industrials tampoc s'han desenvolupat, malgrat tenir la tramitació urbanística completa, per manca de demanda. Si això passava en període de forta activitat econòmica no és creïble que en moments de crisi, com el que malauradament passem, la demanda es reactivi.

Que les posteriors actuacions que heu anat portant han seguit en la línia de poc afortunades, i fruit d'aquestes es trobem que el que voleu aprovar no solament ens pretén fer perdre un equipament públic de la nostra Vila, sinó que el que voleu és fer-nos perdre la propietat del 52% del total de la seva superfície.

Si ens centrem estrictament en la reparcel·lació se'ns diu que l'Ajuntament hi aporta 7.653 m², que és la superfície del Camp de la Vila. També s'especifica l'existència de 4.616 m² més de sòl propietat municipal, en concepte d'espais públics. Si dubtosa potser la inclusió del 1.763 m² de vials en la reparcel·lació, creiem que caldria estudiar la possibilitat d'incloure, els 2.853 m² d'espais lliures com aportació municipal, i per tant, computables per a la reparcel·lació. Sota aquesta premissa les Unitats de Valor a adjudicar a l'Ajuntament serien superiors a les actuals.

Per tant calen uns nous càlculs d'aportació i repartiment de superfícies. Malgrat això, en la hipòtesi que es donessin per bons els números de la reparcel·lació, ens trobem que a l'Ajuntament se li adjudiquen 1.494 m² menys dels que li pertocarien, i aquests es donen a la propietat Casanova Hnos. Segons el punt 6 de la Memòria l'excés d'aprofitament de Casanova Hnos. no es compensa d'acord amb el conveni que varen signar el 7 de juny de 1990 el Sr. Amadeo Mestres en nom de Casanova Hnos. i el Sr. Domingo Pairó en nom del nostre Ajuntament.

L'esmentat conveni en la clàusula tercera diu: «l'Ajuntament de Camprodon la compensarà amb la quantitat que Casanova Hnos. hauria de pagar fruit de la reparcel·lació del Bac de la Vila... i sigui quina sigui la quantitat de la mateixa... l'esmentada compensació es calcula en 2.156.585 ptes., si augmentés, Casanova Hnos. no hauria d'abonar la diferència, ja que la compensació és en abstracte...».

Un informe del, aleshores, Secretari de la Corporació, Sr. Joan Antoni Font i Monclús, ja posava en evidència la manca de veracitat d'aquest import, en

quantificar en 4.900.000 l'import del valor de les càrregues de la reparcel·lació.

El nostre Grup Municipal, en la passada corporació, ja va denunciar la lesivitat d'aquest conveni pels interessos del nostre poble. Però és en aquest moment en què queda en evidència el que significa aquest conveni, el favorable que és per una part i en canvi el perjudicial que és per l'Ajuntament. Comparant xifres, en definitiva Casanova Hnos. té 1.492 m² més de terrenys del que li correspondria, l'Ajuntament té la mateixa superfície en menys, i per aquest terreny ha pagat 2.156.585 ptes. Tot això segons les dades del mateix conveni que en el seu dia es va denunciar que tenia els números arreglats a favor de la propietat Casanova Hnos. Però fins i tot amb això, ens trobem que aquesta propietat pagaria el terreny a 1.445 ptes./m² o sigui a 54'6 ptes./pam². Aquests preus com a mínim estan a una quarta part del preu de mercat en aquests moments a Camprodon. Si es portés a cap aquesta reparcel·lació sota aquests paràmetres, resultaria que Casanova Hnos. hauria pagat uns 6.500.000 de ptes. de menys a l'Ajuntament per aquest terreny.

Si aquest fet arribés a consumar-se no tindria altre qualificatiu que d'escandalós, i més si tenim en compte que vareu signar l'esmentat conveni, en nom i representació de l'Ajuntament de Camprodon i en defensa dels interessos públics de la nostra Vila.

Es per tot això que us

Demana

Que suspengueu la tramitació d'aquest expedient, per ser lesiu als interessos de Camprodon, i per estar condicionat al compliment d'un conveni, totalment perjudicial pels interessos públics. Aquest conveni, d'acord a la legislació vigent i a la jurisprudència existent és anul·lable. Per tant també us demanem que es procedeixi a la declaració de lesivitat i anul·lació del conveni. Atentament.

Camprodon, 12 de juliol de 1993.
IL·LTRE. SR. ALCALDE PRESIDENT
DE L'AJUNTAMENT DE CAMPRODON.

HOTEL *Giell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

GALETES BIRBA

LES GALETES

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

EXCAVACIONS
i OBRES

Plaça La Fia núm. 3
Tel. 74 05 00
17867 CAMPRODON (Girona)

Josep Colomer

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELEF. 74 00 84
CAMPRODON

EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ

AGÈNCIA SÁNCHEZ

- CORREDURIA D'ASSEGURANCES
- ASSESORIA FISCAL

València, 45

Tel. 74 03 43

CAMPRODON

notícies de la vall

CRÒNICA DE SANT PAU

per
Judit Ferrer

JORNADA ESPORTIVA

Els dies 24 i 25 d'aquest passat mes de juliol, els sant-pauencs varen gaudir de tota una jornada esportiva.

Es varen celebrar les vint-i-quatre hores de Futbol Sala, quan en un principi semblava que no es podrien fer per manca d'equips, finalment tots dotze equips varen retardar les seves vacances.

Tot el dia tot va anar amb absoluta normalitat, només un equip no es va presentar i en un partit hi va haver-hi una petita baralla verbal.

Finalment és varen poder donar les copes cedides pels diferents establiments del poble.

Els dos primers classificats varen ser els següents: 1.- METRO (St. Joan de les Abadesses). 2.- BON CAMÍ (St. Pau de Segúries).

PETIT ACCIDENT

El dia 15 d'agost a les 6 de la matinada es va sentir una forta explosió al Carrer Francesc Sanz de St. Pau de Segúries.

Els veïns varen correr tots al carrer a mirar que passava, espantats, creient potser que havia explotat el butano d'alguna casa o tal vegada que havia passat un terratrèmol.

Al sortir es varen adonar que no es tractava res d'això, sinó que un cotxe va patir un petit accident al topar contra una jardineria. La colisió va provocar l'explosió de la jardineria de les flors.

Però el més curiós de tot és que cap veí no va veure el cotxe, ni varen sentir a ningú a xerrar.

Només és va poder trobar un tros de faro i una goma d'un cotxe aparentment blanc per les restes de pintura, i, naturalment la jardineria destrossada i la casa d'una veïna plena de terra i trossos de terrissa.

Del fet se'n va donar part a la guàrdia civil per les greus conseqüències que això podia haver ocasionat. I a l'espera estan tots els veïns a la recerca d'un presumpte autor.

CRÒNICA DE VILALLONGA

per
Agustí Solà
i
Sagué

L'ÚLTIM LLOP

Als darrers anys hi ha un augment espectacular d'una part de la fauna del nostre país. El porc senglar es passeja fins gairebé les portes del nostre poble. Això és degut a l'abandonament progressiu de les terres de conreu que fa que els nostres boscos s'enmatissin i afavoreixen el seu desenvolupament. Malgrat, una part de la nostra fauna ja no és possible recuperar-la. Un dels últims llops que es recorden al nostre poble desencadenà una tragedia. A l'any 1907, en Gabriel, pastor de Can Contreres, va veure un llop que baixava cap al poble; va córrer al mas de la Barruda per alertar a la gent, però abans i va veure al llop que havia embestit a una vella anomenada La Clota que anava a demanar caritat. S'hi llançà i, amb crits i rocs, va aconseguir fer-lo fugir. El pànic va estendre's pel poble i amb una batuda de caçadors varen aconseguir matar-lo als voltants d'Espinalva. Però el llop era foll i la pobra Clota va haver de morir de la ràbia i en Gabriel de Can Contreres al cap de pocs mesos també va morir-se, no de la ràbia però sí, diuen, que de l'espant.

CONCURS DE PINTURA A LA GALERIA D'ART SEGLE XXI

El jurat en el moment de donar a conèixer els premis.

A la galeria d'art SEGLE XXI es va celebrar el primer concurs de pintura de la Vall de Camprodon. L'èxit de participació va ser notable, amb un bon nivell de qualitat. **Núria Gussinyer**, de Sant Joan les Fonts, se'n va endur el primer premi. El jurat va valorar sens dubte la força expressiva de la seva obra. Pere Ventura i Marià Vayreda quedaren segon i tercer classificats.

FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA ISAAC ALBÉNIZ

Com ja és habitual es celebrà amb gran èxit el festival internacional de Música Isaac Albéniz, que va comptar en aquesta edició amb la presència de l'orquestra «Musici de Praga», considerada com una de les millors de la República txeca.

AL CASAL, CICLE D'HISTÒRIA DE CAMPRODON

Llorenç Birba, Sílvia Planas i Manel Pujol varen ser els conferenciants que intervingueren en el cicle d'història organitzat pel Casal Camprodoní. La conferència d'en Falet, serví de presentació oficiosa del seu llibre «Camprodon, crònica de cent anys», ocasionant que la presència de públic fóra molt nombrosa.

A la foto un moment de l'exposició d'en Manel Pujol.

notícies de la vall

LLANARS JA TÉ NOU AJUNTAMENT

Finalment la consellera de Governació de la Generalitat de Catalunya, Maria Eugènia Cuenca, no va poder assistir a la inauguració del nou ajuntament de Llanars. No per això la festa va ésser menys lluïda. La nova seu, que va ser l'enveja de molts, va ser lloada per tothom.

També es va inaugurar la urbanització del nou carrer i la nova seu de Protecció Civil.

Finalment vermut popular a la plaça i dinar de luxe per a personalitats i autoritats a l'hotel EL GRÈVOL.

El nou ajuntament.

L'alcalde fent el seu parlament a la flamant sala de plens.

Les autoritats que van presidir l'acte.

L'ufanós equip de govern, gestor de l'obra.

Inauguració de la urbanització del nou carrer.

Inauguració de la nova seu de Protecció Civil.

NOTÍCIES BREUS

El passat onze de juliol a les sis de la tarda, tingué lloc la ballada de sardanes com a final de curset de sardanes que s'ha portat a terme durant vuit dissabtes a la sala de ball, i en el que han participat una trentena de nens del poble.

La cloenda s'inicia amb un galop que va començar a la sala de ball i acaba a la plaça de l'Om, aquí tots, petits i grans acompanyats per la cobla Canigó i en Joan i l'Anna Ma., els monitors varen ballar una sardana.

L'audició va tenir que acabar-se a la Sala a causa de la pluja.

A la mitja part s'oferí un berenar a tots els nens participants en el curset.

L'acte fou molt lluït, malgrat que aparegué la pluja.

Anna Ma. i Joan

Durant el mes d'agost, fou presentat als propietaris afectats el Pla especial de la Vall del Ritortell, que ha de suposar la legalització del Golf de Camprodon. Aquest Pla especial ha estat durant aquestes vacances en període d'informació pública.

L'estació d'esquí de Vallter 2000, ha inaugurat una nova cafeteria al final del telecadira de Morens. D'aquest fet se'n ha fet ressò la premsa del país al ser l'establiment de més altura d'Espanya. La seva obertura a més, permet als usuaris del telecadira conèixer el naixement del riu Ter.

El dia 14 d'agost es va incendiar completament un cotxe a la carretera de Camprodon a Molló.

Per apagar el foc, fou necessària la intervenció dels Bombers de Ripoll i de voluntaris de Camprodon.

El govern de la Generalitat ha aprovat la construcció d'una estació depuradora d'aigües residuals a Camprodon. La instal·lació s'ubicarà a la sortida de la vila, just al costat del Pont de les Rocasses.

Durant el primer cap de setmana d'agost, i organitzat pel Grup d'Iniciativa de Catalunya a la Vall, es va celebrar a la sala d'actes de l'Ajuntament de la vila, una conferència a càrrec de Rafael Ribó, en la qual aquest va parlar de l'actual situació política del país.

L'Institut Català del Sòl de la Generalitat de Catalunya construirà deu habitatges de promoció pública a Camprodon en la part del solar de l'antiga fàbrica de Freixenet.

Veïns del Carrer Freixenet ens han fet avinent la seva queixa, pel fet de què algunes clavegueres buidaven les seves aigües brutes, directament al Ritort. El motiu de la queixa és el focus de contaminació que això ha produït, amb contínues males olors, embutiment de la llera i aigua del riu, donant una mala imatge de Camprodon als nostres visitants.

Divisió d'opinions entre els veïns i comerciants del carrer Sant Roc, per les obres d'ampliació

de la vorera del carrer. Els vianants han guanyat espai de passeig, però és posa en evidència que continua sense solventar-se el problema d'aparcament de cotxes.

L'Ajuntament de Camprodon ha informat als mitjans de comunicació que properament s'arranjaran amb el mateix tractament urbà, els passatges que donen al carrer València.

La Mancomunitat de la Vall, està fent gestions per la constitució d'una cooperativa agrícola que ajudi a la promoció dels productes dels nostres pagesos.

Malgrat l'existència d'un rètol del Consell Comarcal del Ripollès, prohibint tirar deixalles i material d'enderroc al solar situat just al costat de la Rotonda, a la vista de tothom s'ha continuat fent, sense que l'Ajuntament prengués cap tipus de mesura per evitar-ho.

L'Ajuntament vell de Setcases, serà reformat per instal·lar-hi una sala polivalent. En un primer moment les obres consistiran en refer la coberta i la façana. Es parla que una biblioteca pública es podria fer a l'edifici.

Les obres de la Fia han estat acabades. Els treballs han consistit en l'asfaltat de la plaça, que permetrà una major comoditat pels usuaris de l'aparcament.

esports

UNIÓ ESPORTIVA CAMPRODON: RECORDEM (III)

En aquest any podem dir que no tot foren resultats adversos, doncs també ens va visitar la fortuna en forma de Loteria.

Al cafè de «Can Manel» li va tocar la Grossa. No sé quants però sé que foren una pila de milions i ben repartits. Qui més qui menys va «llepar».

En una altra crònica esmentava que també havíem jugat un partit de promoció en el Tona. El mateix té una mica d'història, doncs un Sr. de la Federació volia que juguéssim l'eliminàtoria a dos partits, de la següent manera: el dijous al nostre camp, i el diumenge al camp del Tona. Com que no estàvem conformes varen començar les discussions, que al final acabaren jugant-lo a partit únic al camp el Torelló. Tinc una anècdota, que ens va passar al Valer i a mi, que pot ser que algun l'expliqui. Però anem a les nostres coses. El partit va començar amb molta mala pata, doncs als pocs minuts de començar, Amat i en Vila I, varen estrellar dues pilotes al pal i porter batut. Un cop de cap d'en Garrigolas la va treure el porter de miracle. El resultat era un esmirriat 1 a 0, però quan faltaven un parell de minuts i en una escapada d'aquelles que solia fer en Pere Busquets (Lato), va empatar. Llavors en el afegit i davant l'esgotament que representava haver portat tota l'empenta del partit, ens ficaren tres gols més. Resultat: 4 a 1.

Per el bon afer de l'equip, fórem convidats a jugar un triangular al camp del Banyoles. El primer partit fou Camprodon-Caldes de Malavella; el segon partit fou Camprodon-Portbou. Els partits duraven el temps normal i nosaltres després del primer ens donaren 20 minuts de descans de forma que el Caldes va guanyar sense cansar-se massa, ja que va estar mirant mentre els altres jugaven. El millor fou la taquilla que ens va tocar, i sobretot, els 40 o 50 entrepans que ens varen preparar el Bar Núria. Menció especial mereix l'actuació del Tinent Prieto que va impedir que els seus guàrdies arrestessin en M. Velasco i E. Vila, per malmenar a un àrbit que ens va perjudicar declaradament pitant faltes al revés i anul·lant-nos gols i a sobre riure. Mercès amic Prieto.

Entre dos números d'aquesta revista, ens ha succeït un esdeveniment que no puc resistir contar-vos:

Era el dia 9 de juliol, a les sis de la tarda. Una hora abans havíem arribat al nostre «Camp de la Vila», els jugadors Rifé, Palau, Moya, De la Cruz, Asensi, Reixach, tots ells ex jugadors del Barça. Venien acompanyats d'un estol de «nois-jugadors», que formen part de la Escola Tarr. Es va jugar un partit molt distret i vàrem veure que no havíem estat internacionals per casualitat. La toquen de meravella.

També la toquen de meravella els nostres veterans. Semblava que no haguessin passat els anys per a ells. «Lato», Luengo, E. Vila, Albert, Romans, Padilla, R. Vila, encara ens varen demostrar que si bé fallen una miqueta les forces, les idees, el bon jugar, encara ho tenen intacte. Jo sóc el seu primer admirador, igual que anys enrera. I així els hi vaig dir.

El temps, amb pluja i pedra, va fer que la festa no fos tan rodona com es mereixia. Amb tot i això, després va sortir el sol i llavors vàrem poder gaudir d'un espectacle i un panorama, que crec, sols es pot veure per ací.

S'hauria de ser poeta o pintor, per poder explicar de les coloraines i tonalitats que donava el color verd del Bac de la Vila quan aquell bosc ha estat «ducat» per tal quantitat d'aigua com la que va caure en poca estona. Els raigs de sol varen acabar de fer-ho més bonic, si cap. La gent amb els seus jerses de tan i tants variats colors, també contribuïen a l'espectacle, que donaven sobre el terreny de joc els dos equips. Un en jersei groc i els altres em vermell i ambdós barrejats en el verd de la gespa i aquesta il·luminació per un sol que va fer que el final, com sempre, fos feliç. No tot ha d'esser futbol, veritat?

II TROFEU TFB, DE FUTBOL SALA, A CAMPRODON

Aquest estiu els petits futbolistes de Camprodon, l'equip dels «White-Boys»-TFB, també han fet el seu campionat amb els nois de la Casa de Colònies «Great House». Aquest any sí!!!... hem guanyat, i hem aconseguit la copa TFB al primer classificat.

Els del «Great House», també han tingut la seva copa, com a segons, del campionat.

Els «esponsors» dels dos equips, la casa TFB, distribuïdora de les bombes sumergibles per aigües residuals FLYGT, i la Casa de Colònies Internacional «GREAT HOUSE», van repartir per a tots els jugadors, uns obsequis de record en premi a l'esportivitat.

Com ha don, també han fet uns pastissos amb els nois de Molló. Aquests han estat els guanyadors, i així han quedat per fer més partits el proper estiu...

Com comentaven en el darrer Pont Nou, el futbol de la Vall ens ajuda a tots, humana i esportivament.

Marcel Urgell

ESTACIONES DE BOMBEO

TFB

BOMBAS SUBMERSIBLES
per a la construcció, fangs, mineria, aigües residuals, ramaderia, agricultura i obres públiques.

TECNICAS DE FILTRACION Y BOMBEO, S.A.
Lepant, 149 - 08013 BARCELONA Tel. (93) 232 47 61 Fax (93) 232 01 68
També a: MADRID - BILBAO - SEVILLA - VALENCIA

II CAMPIONAT COMARCAL DE NATACIÓ

Sant Joan de les Abadesses,
30 de juliol de 1993

El darrer divendres de juliol, 30, tingué lloc a les piscines de Sant Joan de les Abadesses un campionat triangular de natació entre les piscines municipals de Camprodon, Sant Joan A i Llanars. Les proves foren molt disputades i la participació de nens i nenes de les tres poblacions va ser gran.

25 m. lliures masc. 84-85.

- 1.- Ernest Gricé (Abadessenc)
- 2.- Raül Mesas (Camprodon)
- 3.- Toni Anguita (Camprodon)

25 m. lliures masc. 82-83.

- 1.- Albert Frontons (Camprodon)
- 2.- Dani Palomeres (Llanars)
- 3.- Franc. Vallverdú (Camprodon)

50 m. lliures masc. 80-81.

- 1.- Albert Bayer (Llanars)
- 2.- Xavier Molas (Llanars)
- 3.- Xavier Coma (Abadessenc)

50 m. lliures masc. 78-79.

- 1.- David Vergès (Abadessenc)
- 2.- Jordi Carbonell (Llanars)
- 3.- Feliu Graells (Llanars)

25 m. braça masc. 84-85.

- 1.- Alex Castillo (Camprodon)
- 2.- Toni Coma (Abadessenc)
- 3.- G. Rodríguez (Abadessenc)

50 m. braça masc. 78-79.

- 1.- Xavier Colomer (Abadessenc)
- 2.- Albert Palomeres (Llanars)
- 3.- G. Caparrós (Abadessenc)

50 m. lliures fem. 80-81.

- 1.- Nuri Begudà (Llanars)
- 2.- Concepció Carrera (Llanars)
- 3.- E. García (Abadessenc)

L'S.C.C. TAMBÉ ES MOU A L'ESTIU

MARLÈN GARCÍA DE L'S.C.C. A LA SELECCIÓ ESPANYOLA D'ESQUÍ INFANTIL

Ens adrecem a vosaltres amb la gran il·lusió de poder-vos comunicar que la nostra esquiadora MARLÈN, ja forma part de manera oficial de la selecció espanyola d'Esquí Infantil.

Aquesta jove promesa va participar durant la 2a. setmana de juliol en un «stage» que es feu a «les 2 Alpes» on va treballar fort amb altres companys corredors.

Durant aquest mes d'agost podrà gaudir d'unes merescudes vacances. Al setembre tornarà a reemprendre la seva preparació física en un stage que tindrà lloc a Gandia (València).

Fins aleshores desitgem que tot li marxi el millor possible a aquesta noieta esquiadora.

CAMINADA POPULAR

Diumenge 18 juliol: «5ena. Caminada popular de Camprodon».

Ruta: Camins de contrabandistes. Sortida: 7 hores (Plaça Espanya).

La caminada popular d'aquest any va constar amb la participació de 116 inscrits que van recórrer tots dos circuits sense cap tipus de problemes. A més els participants que varen fer la 4a. caminada van poder recollir la seva medalla com a reconeixement d'haver-la acabat.

SORTIDES D'ESTIU

Sortides programades pel club durant agost i setembre:

8 d'agost (diumenge). Travesa «Vallter-Núria».

22 d'agost (diumenge). «El Carlit».

4 i 5 setembre (dissabte i diumenge). «La Pica d'Estats».

26 setembre (diumenge). 2a. pedalada (sortida de mountain-bikes).

(Per a més informació adreçau-vos al S.C.C. de 19 a 21 h. (dissabtes) i al telèfon 740884).

Esperem que aquestes activitats siguin plenes de gent que gaudeix passant bones estones a la natura. Per això us obrim les nostres portes i contem amb la vostra assistència.

Una cordial salutació.

S.C.C.

25 m. braça fem. 82-83.

- 1.- Leonor Gutin (Abadessenc)
- 2.- Nuri Barrero (Abadessenc)
- 3.- Elena García (Llanars)

50 m. braça fem. 80-81.

- 1.- E. García (Abadessenc)
- 2.- Carme Vila (Llanars)
- 3.- Tània Anguita (Camprodon)

25 m. lliures fem. 86.

- 1.- M. Neus Abella (Llanars)
- 2.- Lluïsa Molos (Abadessenc)
- 3.- Anna Rigat (Llanars)

Puntuacions globals

- 1.- C.P.E. Abadessenc 131 punts.
- 2.- P.M. Llanars 80 punts.
- 3.- P.M. Camprodon 76 punts.

xerrem amb:

remei margarit:

de la nova cançó a greenpeace

Des de fa anys, sobretot a l'estiu, la vèiem passejar pels carrers de la vila. Darrera una mirada tendra barrejada amb una certa timidesa, s'hi amaga una personalitat de dona formada en mil i una activitats. Remei Margarit i Teyà, fou fundadora dels Setze Jutges, grup iniciador de la nova cançó catalana, en un moment històric en què cantar en català era un acte de resistència cultural. Ella fou testimoni privilegiat del naixement de cantants com Maria del Mar Bonet, Quico Pi de la Serra, Raimon, Lluís Llach i tants d'altres.

Quan el moviment de la cançó fou una realitat que aglutinava tot un poble, ella es retirà discretament. Si abans havia deixat les partitures del Conservatori, poc després ho féu amb la guitarra que acompanyava les seves cançons, per estudiar Psicologia. Anys després, des de l'Ajuntament de Barcelona, es dedicà durant un temps a organitzar els primers centres de Planificació Familiar. Ara treballa en l'àrea de cultura del Consistori barceloní.

L'activitat literària que començà en escriure les lletres de les seves pròpies cançons, l'ha continuada a través de la poesia i la narrativa. A l'any 1992, l'Ajuntament de Badalona li atorgà el Premi Països Catalans, Solstici d'estiu per a la seva novel·la «Estimat Jhon». Polifacètica com és, durant un temps estigué estretament vinculada a l'activitat política. Participà en la Fundació del PSC (congrés), per després militar en el PSC-PSOE, partit que abandonà quan aquest defensà el vot afirmatiu en el referèndum de l'OTAN. Es considera però, encara socialista, si bé la seva única afiliació és al Greenpeace i l'Unicef. De tot això i de moltes més coses hem parlat amb ella.

— Com començà la nova cançó?

— La història comença a finals del 58, principis del 59. Érem un grup de Sarrià que sempre féiem coses de tipus cultural. Recordo que nosaltres érem uns «fans» de la cançó francesa (Brel, Piaf, Brassens, Ferrer). En una d'aquestes trobades en Miquel Porter proposà que féssim cançons en català. Cadascú, com si es tractés d'un joc, va començar a fer una cançó. Aprofitant que en Miquel Porter dirigia un grup de teatre afeccionat, «El Teatre Viu», aprofitàvem les seves sessions per acabar amb un recital. El públic s'ho va agafar molt bé i vàrem seguir fent actuacions, malgrat que ho féiem en condicions semi-clandestines. Les nostres cantades van començar a arrossegar gent, el grup s'amplià amb nous membres com en Delfí Abella, l'Espinàs, en Quico Pi de la Serra i altres.

— Per què el nom de Setze Jutges?

— El nom se li acut a en Josep Maria Espinàs en una trobada a casa del metge Sr. Lloberas. Ho proposà perquè era un nom que costava molt traduir al castellà. No és tractava d'arribar a ser setze, sinó de donar nom a un moviment.

— Apareix a Serrador un article d'en Lluís Serrahima, amb el títol «Ens calen cançons d'ara», que es considera el Manifest Fundacional del Moviment. Qui en va ésser l'instigador?

— L'autor de l'article és en Lluís, però va ésser suggerit per en Josep Benet, que va dir que el moviment cultural de la nova cançó calia que es revifés com a arma política.

— Quan va ésser el salt qualitatiu de la nova cançó?

— El salt qualitatiu va ésser amb en Raimon. Quan nosaltres érem els Setze Jutges, ens repartíem les

cantades per tot el Principat, i també les Illes, el País Valencià i el Rosselló. Recordo que en Joan Fuster ens va dir que a València hi havia un noi que cantava a la Universitat i ens hi vàrem posar en contacte. Un dia que cantàrem a Castelló el vàrem conèixer. Feia una cançó tan diferent als Setze Jutges i tenia una força tan pròpia que varen decidir que no seria del nostre grup ja que així seria millor. L'altre salt qualitatiu va ésser en Serrat. Durant l'any 1965, un vespre va venir a casa a través de l'Enric Barbat. Recordo que aquell dia jo estava molt cansada. En Joan Manuel es va presentar molt tímid, es posà a cantar i en va passar el cansament de cop. Quina meravella, vaig pensar, de seguida li proposava que el cap de setmana següent, ens acompanyés a un recital a Esplugues.

— **En Raimon ha estat el cantant més emblemàtic de la nova cançó?**

— Sí. En Raimon, sempre deia «jo no canto, jo pego crits» i és veritat. Les cançons d'en Raimon eren clams. En Raimon és tot un conjunt de coses, la música, les lletres i el seu encant.

— **Quan comença la crisi dels Setze Jutges?**

— En el moment que entra al grup en Serrat hi ha un èxit total. En Raimon guanya el Festival del Mediterrani amb una cançó en català i això té una repercussió fora del país. No hi ha pròpiament una crisi sinó un creixement. La gent es comença a professionalitzar-se. Els Setze Jutges han estat una plataforma iniciadora i ara cal fer la cançó amb molta més professionalitat. També el moment polític del país està canviant. Per exemple, succeeix tota la història d'en Serrat amb Eurovisió.

— **Quan deixes de cantar?**

— Ho deixo de fer als voltants del 69. No volia dedicar-me a l'espectacle. A més, amb criatures petites a casa és gairebé impossible. De dones que cantin en el moviment de la nova cançó no n'hi han gaires que tinguin fills. Vaig preferir dedicar-me als fills i com que hi havia prou gent que cantava no em semblava que la meua participació fos imprescindible.

— **Et podem considerar com una de les «mares» de la nova cançó?**

— Més que mare, era la primera. Fixa't, tots passaven per casa. La Maria del Mar Bonet era de Mallorca, quan vingué a Barcelona s'estava a casa. En Llach, que estudiava Econòmiques, ens visitava per estar amb gent coneguda. Aquella cançó que parla d'en Maurici es refereix al meu fill, després va canviar-ne la lletra.

— **Quan acabes amb la cançó, a què et dediques?**

— Em poso a estudiar Psicologia. Abans havia estudiat professorat de música i violoncel en el Conservatori. Jo volia ara estudiar una altra cosa. En acabar la carrera estava ficada en un moviment de dones que treballaven en el camp de la planificació familiar, això em va portar a treballar a l'Ajuntament de Barcelona a l'època d'en Socias. En el primer Ajuntament democràtic varem iniciar el primer centre, després en vingueren d'altres. Al cap de deu anys em donaren el trasllat a l'àrea de cultura. Ara fa cinc anys que estic a la Virreina, i em dedico a la producció dels actes culturals més institucionals: Premis Ciutat de Barcelona, Jocs Florals, conferències, etc.

— **I la teua vocació literària?**

— De sempre m'hi he dedicat, en escriure jo mateixa les lletres de les meves cançons. Amb el temps he publicat poesia. Edicions 62 em

publicà un llibre amb el títol «De la soletat i el desig». A l'any passat, vaig presentar una novel·la al premi que atorgava l'Ajuntament de Badalona, i me'l varen donar. Ara estic fent un llibre de contes.

— **I en el món de la política?**

— Jo vaig entrar al G.I.S. (Grup d'Independents pel Socialisme), després amb aquest grup vaig participar a la fundació del PSC (congrés). Quan la fusió amb el PSOE, vaig pensar que de més verdes en maduren. No he tingut mai cap càrrec, ara bé he col·laborat en l'àrea sanitària del partit. Amb el referèndum de l'OTAN, vaig parlar amb els companys, i els hi vaig dir: vos he estimat molt, encara vos estimo i vos continuaré estimant, però jo me'n vaig. Cal que et digui que això del socialisme m'ho continuo creient. Estic d'acord amb la defensa de la identitat cultural de Catalunya, però els nacionalismes els considero molt perillosos. La paraula independència per a mi ha perdut el sentit.

— **Per què decideixes estuijar a Camprodon?**

— Apareixo a la Vall, l'any 1967, per criar criatures amb aire fresc. No m'ho aconsella el Dr. Robert sinó el sentit comú. Va ser una mica per casualitat.

— **Per acabar que en penses dels llibres que han aparegut sobre la Vall?**

— A mi em sembla bé que es publiquin llibres que parlin de la Vall, vint-i-tres si volen. El fet em sembla perfecte. Quan es publiquen coses, al marge de la documentació que es fa servir, sempre prevaleix el punt de vista de la persona que l'escriu. Si resulta que hi ha un llibre que s'han fet servir unes cites que no s'havien d'utilitzar, això és una altra història que ja vos ventilareu.

JSR

VIATGE A ITÀLIA DE LA CORAL CAMPRODON

La Coral i acompanyants devant de les portes de Santa Maria la Major, a Roma.

La matinada del 23 al 24 de juny, en plena revetlla de Sant Joan, la majoria dels components de la Coral Camprodon i acompanyants vàrem emprendre el desitjat viatge a Itàlia. El bus de 2 pisos, perfectament equipat, escalfà motors i entre l'alegria de tots i al cap d'una estona la son que ens envaïa, ens dugué França endins.

Seria molt llarg d'explicar tot el que vàrem veure i gaudir, per tant intentaré resumir-ho, narrant allò més representatiu i el que ens va agradar més.

El dinar de campanya del primer dia, molt ben organitzat per la direcció del viatge, va ser l'inici del companyerisme que hi va haver durant tot el viatge. Com que teniem molts Joans, ho vàrem celebrar amb xampany i cançons i se'ns va posar molt bé.

La primera visita fou Milà i va ser molt interessant; la seva catedral que és un brocat i les galeries del príncep Eduard amb aquell sostre ple de llum, ens feien veure els colors de les corbates de seda que s'hi venien més maques del que ja eren. I una corbata és un bon regal, què caram!

Aquella nit ja dormien amb llit a Marghera (Veneza) i l'endemà emprenguerem l'aventura del «vaporetto» i el Gran Canal. Crec que la majoria són de l'opinió que Veneza és el millor del viatge, i està entre les millors ciutats del món; i és que esser a la Plaça de St. Marc, voltats d'art, caminar pels carrers plens de ponts i pontets sobre de l'aigua, passejar amb gòndola... és encisador; a la nit i presos d'aquesta màgia, espontàniament, en una ala de la plaça de St. Marc, vàrem cantar les nostres cançons, i un públic heterogeni i variat es va anar aplegant al voltant nostre, aplaudint les sardanes i les altres cançons que varen sorgir.

Florència també és meravellosa. La Catedral i el Baptisteri, la plaça de la Signoria, els ponts, els mercats; és una ciutat multicolor, moderna i medieval a la vegada, plena de contrastos, i si de dia era maca, de nits encara més, doncs les seves places i carrers estaven plens de gent que vivia la nit.

La següent visita i ja camí de Roma fou Siena; amb la seva plaça en forma de bany i els seus carrers empinats, tenia un no sé què d'autèntic que calava fort. Les colles de cavallers amb banderes medievals recorrien els carrers, i amb els seus colors i vestimenta encara contribuïen més a crear aquest ambient. Moguts per aquest autenticisme, en entrar a la plaça també vàrem cantar i els nostres acompanyants que eren a tothora una pinya amb nosaltres varen ballar la sardana. Un noi que escoltava es va presentar i va dir que era d'una coral muntanyenca dels Alps i que si volíem podríem fer intercanvi. Es varen prendre les adreces i ha quedat en peu.

I per fi Roma. El dia 28 al matí ens traslladàrem al Vaticà; la immensitat de la plaça Sant Pere ja ens va impressionar, però això era una mostra d'allò gran (parlant d'art) del que anàvem a veure. El passadís de la Capella Sixtina, era com deia, una companya per fer fora a la gent, estirar-se a terra i mirar amb deteniment aquell sostre policrom on tants artistes hi havien plasmat el seu art. En quant a la capella ja no hauria tingut paraules per descriure-la si hagués estat en la seva plenitud, ja que la paret de l'altar del Judici estava tapada per reconstrucció; la bòveda amb la Creació de l'home crec que és la meravellosa més gran que he vist amb pintura;

aquí si que n'hi ha per estirar-se a terra! Mossèn Joan ens va explicar l'anècdota de què mentre Miquel Àngel pintava la paret del Judici, un cardenal dels que hi havia de pintar, cada dia anava a empapar-lo mentre treballava i l'artista enfadat, el va pintar a l'infern. Molt ofès es va dirigir al Sant Pare i aquest li va dir que si l'haguessin pintat al purgatori, amb indulgències encara l'hauria pogut treure, però que a l'infern, no hi havia res a fer.

Roma de tardes i de nit, com es diu ara... una passada! sí, sí, es passen amb art i monuments: coliseums, places d'Espanya, basíliques, fontanes de Trevi, arcs majestuosos, catacumbes, runes imperials, panteons, estàtues que «parlen» (Moisés i la Pietà) i tantes d'altres com el «David» admiració de jovenetes i no tant jovenetes, etc.; quedés embriagat de tanta cosa, i acabes el dia que si no poses ordre a les teves idees, tens un batibull al cap que ja no saps on ets.

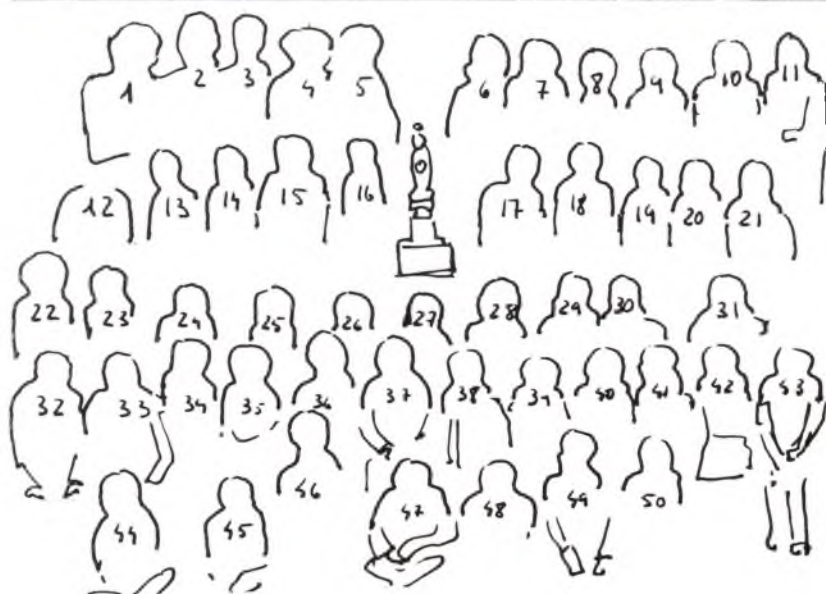
29-6-93: dia important per la Coral Camprodon. A la basílica de Santa Maria la Major ens esperaven per participar en la Missa Major del dia de Sant Pere. Amb les nostres millors gales i consciències de la nostra responsabilitat, prenguerem seient a la part dreta de l'altar major; tots estàvem força nerviosos; la grandiositat de la basílica tant o més maca que la de Sant Pere, imposava. A l'hora prevista, el Simon Joanis de Milliet va sonar a les bòvedes d'aquella meravellosa, primer tímid i atrançant-se de mica en mica. En el sermó al públic se'ns va anunciar i donar les gràcies dues vegades; com a cloenda i per petició expressa de la Basílica, vàrem cantar la Pregària a la Verge del Remei, que allà només havia estat cantada una vegada per l'Orfeó Català. A la sortida Mossèn Miseracs, director de música de la basílica, ens va ensenyar uns frescos no oberts al públic de l'antiga basílica.

I l'endemà l'audiència Pontifícia; també amb l'uniforme de la Coral per identificar-nos com a grup amb el passis corresponent que ja ens havia tramitat el Sr. Serra, flanquejats per la guàrdia suïssa, entrarem a la gran Sala; Estat Units, Amèrica del Sud, Canadà, de tota Europa. Allà també cantàvem mentre féiem temps perquè arribés el Sant Pare. A l'hora prevista Joan Pau II va entrar i molts dels nostres varen poder donar-li la mà. El seu sermó amb totes les llengües era escoltat amb gran silenci i respecte, i a pesar dels anys i l'estat de salut, el Sant Pare estava al seu lloc i tenia paraules per a tothom. Després el mestre de cerimònies va anar anunciant les diferents congregacions i grups que allà hi havien, i, quan va anomenar la Coral Camprodon, com que és costum que els grups que tinguin preparada alguna cançó, la cantin en aquell precís moment, sempre que no excedeixi d'un minut, vàrem cantar-li un tros de l'«Amics per sempre» que va esser molt aplaudit ja que la Barcelona olímpica va transcendir a molts llocs del món i la gent va reconèixer la cançó. Teníem altres coses per cantar-li, però la brevetat amb què s'havia de fer no ens ho va permetre.

Cansats, però amb records preciosos, i sobretot el record de l'amistat entre nosaltres que tot i vivint al mateix poble mai no ens coneixem prou, emprenguerem viatge cap a casa, desitjosos de reposar però també d'explicar tot el que havíem vist, gaudit, cantat, passejat, etc., etc.

Valgui a dir que l'organització del viatge fou estupenda, els allotjaments molt bons i els macarrons també.

LA FOTO NOSTÀLGICA

NENS I NENES DEL COL·LEGI DE LES MONGES A PRINCIPIS DELS ANYS QUARANTA

- 0.- El nen Jesús de Praga.
- 1.- Anita (Veleta).
- 2.- Margarita Picoles.
- 3.- Carme Perramon.
- 4.- Maria Puig.
- 5.- Rosita Gratacós.

- 6.- Elvira Aubadell.
- 7.- Maria del Grau.
- 8.- Carme Bofia.
- 9.- Ventureta Coma.
- 10.- Teresina Abad.
- 11.- Conxita Sars.
- 12.- Rosita.
- 13.- Sole Picola (de la Campa).
- 14.- Cecília.
- 15.- Rosita Borrat.
- 16.- Fina Pous.
- 17.- Montse Roda.
- 18.- Maria (de can Batallé).

- 19.- Maria (del Grau).
- 20.- Teresa Planesas.
- 21.- Maria Cruz de Santiago.
- 22.- Roser Perramon.
- 23.- Mercè.
- 24.- Rosa Vila.
- 25.- Mariona Jorro.
- 26.- Mariona Mayà.
- 27.- Magdalena Claret.
- 28.- Ma. Teresa Roca.
- 29.- Carme Plujà.
- 30.- Núria Mas.
- 31.- Pilar Perramon.
- 32.- Josep (de Cruanyes).
- 33.- Martí Magret.
- 34.- Rafel Abad.
- 35.- Domingo Claret.
- 36.- Josep Blanch.
- 37.- Joan Sau.
- 38.- Rosa Costa.
- 39.- Antònia Costa.
- 40.- Pili Surinyach.
- 41.- Pepita Gardella.
- 42.- Juanita Cruz.
- 43.- Aurora Vidal
- 44.- Josep Vilà (en Ten).
- 45.- Joan Prat Palomé.
- 46.- Josep Moret.
- 47.- Josep Ma. (de can Diputat).
- 48.- Enric Blanco.
- 49.- Josep Gelis.
- 50.- Josep Saqués.

AGOST A C ESTEM D'ENHORABC

Parlar de llibres sempre és bo, i més quan aquests és referències a la nostra Vall. Durant el mes d'agost hem vist com han estat dos els que s'han publicat, produint una certa polèmica entre els seus lectors. Com sempre han sorgit els defensors i els detractors. Qui ens hauria de dir que ens veuríem els camprodonins polemitzant sobre la nostra història, en tot el que té de positiu descobrir les nostres arrels, els nostres orígens i en definitiva la nostra identitat.

CAMPRODON, CRÒNICA DE CENT ANYS

El llibre d'en Manuel Pujol, en Falet, editat pel propi autor sota el títol de «CAMPRODON, CRÒNICA DE CENT ANYS», pretén a partir de les publicacions locals aparegudes al darrer segle, refer la petita història de la vila.

La feina d'en Falet ha estat llarga i costosa, cosa que fa el seu treball més meritori si cal. Ha passat un munt de dies i dies remenant els arxius municipals. Quan ha estat possible s'ha entrevistat amb tots aquells que varen viure directament els esdeveniments que relata l'autor. Ell mateix reconeix que allà on falla la memòria escrita la pròpia pot ocasionar errades o donar explicacions de determinats fets d'acord amb l'òptica particular de qui ho ha viscut.

Així doncs, ens trobem més que en una història dels darrers cent anys, en un anecdotari que fa més fàcil la seva lectura pels camprodonins, que ens veiem així engrescats a rebucar a les pàgines del llibre el nom dels meus parents més propers.

Aquesta manera d'escriure planera i entenedora és la virtut més evident de l'obra, però alhora constitueix el seu principal defecte.

No voler escriure la història i quedar-se simplement en la crònica, fa perdre si més no, coherència al relat, sense que el lector pugui esbrinar quin és el fil conductor del darrer segle a Camprodon.

De ben segur, que les personalitats locals i forànies que cita han jugat un paper important en la nostra petita societat local, però al resaltar-los anecdòticament, s'amaguen processos socials que es vivien a Camprodon explicats.

És evident que el que es va anomenar renaixement de la cultura catalana a finals del segle passat, va deixar senyals inequívocs a les nostres contrades. L'hegemonia de la Lliga d'una banda i del moviment obrer organitzat per l'altre, tenen una cabdal influència que no són suficientment explicats per l'autor. Al no relatar-se aquesta dinàmica en pèls i

senyals, la lectura pot produir un cert confussionisme en etiquetar certs personatges públics amb un fàcil maniqueisme entre conservadors i progressistes. L'estudi d'aquell període, perquè sigui comprensible, fa necessari introduir-hi molts més matisos que els assenyalats per en Falet.

El mateix succeix quan es descriu els conflictes de l'època. Se'ns parla d'ells però no se'ns diu quines eren les forces que hi havia al darrera. Com estaven organitzades, i quins nivells d'influències tenien, que en cap cas es poden donar per suficientment aclarides amb la convidada a darrera hora, a petició de Mn. Tussell dels representats dels treballadors, com explica l'autor.

La crònica de l'època republicana cau en el mateix defecte. El relat sobre la constitució del primer i segon Ajuntament republicà, les dues candidatures que ens les conteses electorals municipals es presenten, no es poden deslligar del debat més general que durant els anys trenta existeix en la societat catalana com és, la crisi de la Lliga, l'aparició d'Acció Catalana i la seva desaparició, que portarà a molts dels seus membres adscriure's a Esquerra Republicana.

Queda també per fer la història de la Cooperativa Obrera o del propi Centre Republicà i quina relació existia entre les dues entitats, més quan avui encara queda al pare l'ús dels locals que ocupaven, en especial el situat al carrer Sant Roc, que durant la dictadura franquista fou utilitzat com a caserna per la Guàrdia Civil.

Els capítols dedicats al període de la guerra, descriu abastament la situació de doble poder que es va viure a la vila, però l'autor fa cas de la memòria i el record dels sobrevivents i d'uns arxius que òbviament poden produir, si no es confirmen en altres bandes més fiables les seves dades, més confusió que aclariment. Així no s'acaba d'entendre que es citin dobles afiliacions gairebé impossibles, o s'arribi a citar una Joventut Socialista, sense la U d'unificació, inexistent a Catalunya i arreu de l'estat, el que pot fer perdre credibilitat a les altres dades que figuren en el llibre, a tots els que no coneixen que l'autor, és una persona d'una honradesa fora de tot dubte, i que en aquesta ocasió s'ha deixat portar massa lleugerament per certes informacions.

Els darrers capítols són sens dubte els menys aprofundits. En Falet s'ha vist embolicat pels seus records personals i les seves vivències.

Parlar dels fets més recents sempre és difícil per qualsevol autor, i més si es pretén reconstruir la història de una

El monestir no va poder donar cabuda al públic que assistí a la presentació del llibre promogut per en Mingo Pairó.

MPRODON: A! LLIBRES A DOJO !

El president Pujol presidint la presentació del llibre: Camprodon, una Vall del Pirineu.

petita comunitat. En fer-ho es corre el perill d'obrir ferides, però és responsabilitat de l'autor, si en vol correr el risc. No és en cap cas lícit realitzar un treball d'investigació a mitges i deixar de parlar, amb tots els seus ets i uts, del contraband, de «l'estraperlo» o de l'acumulació de capital que alguns feren amb els «cupos» que atorgaven els guanyadors, com autèntic botí de guerra. Tot això es fa imprescindible si realment es vol que les joves generacions coneguin el nostre passat.

D'altra banda després de la guerra civil és evident un canvi en el comportament dels estiuejants que caldria explicar amb més detall. De la mateixa manera que l'autor ens parla de la formació de la «Unión Veraniega» o del primer club de tennis al Maristany, perquè no fer-ho amb el «Club», autèntic centre de relació entre els estiuejants benestants durant els anys cinquanta i seixanta? Cap menció es fa, del que podrien anomenar «segon renaixement» que mou gent provinent de l'excursionisme i que els porta a bastir el Xalet nou d'Ull de Ter.

La darrera omissió, que per la seva importància és del tot injustificable és no fer esment a l'inici de l'estació d'esquí Vallter 2000, que agradi o no, suposa la transformació del sector dels serveis de la vall, amb l'aparició d'uns nous tipus de visitants que fins aquell moment, en gran majoria, només ens visitaven durant l'estiu.

En el darrer capítol del llibre és on l'autor perd més vitalitat, i es converteix l'anecdòtic en un relat cronològic fet de retalls de premsa i on en Falet es deixa portar per la seva adscripció més partidària i subjectiva. Cap menció a les reunions de l'Assemblea Democràtica de Camprodon, que fou quelcom més que la participació d'uns pocs vilatans a la secció del Ripollès de l'Assemblea de Catalunya. Tampoc res es diu de l'aparició del PSUC a la Vall, primer partit organitzat de la resistència antifranquista a les nostres contrades o de la constitució del Sindicat de Comissions Obres, amb seu durant molts anys al Carrer Cantallops, que em sembla molt més important que la visita de costellada i pà amb tomàquet del Sr. Alamillo.

CAMPRODON, UNA VALL DEL PIRINEU

El segon llibre, CAMPRODON UNA VALL DEL PIRINEU, ha estat promogut i produït per en Mingo Pairó i editat pel Centre d'Estudis de la Vall de Camprodon. De format total-

ment diferent al primer, la seva presentació del tot acurada i luxosa, vol ser el típic llibre de regal i consulta. Baltasar Porcel ens fa una descripció excessivament barcelonina del nostre territori, malgrat el seu origen mallorquí. La categoria literària del mateix, fa que gairebé no ens adonem que per descriure'ns cal més coses que passar dos o tres caps de setmana entre nosaltres, per més bona i competent companyia que un tingui.

Vagi el nostre aplaudiment al pintor Sr. Lluís Roura. Els seus quadres descriuen amb plenitud els nostres racons més estimats, donant-los fins i tot una altre perspectiva, cosa que només aconsegueixen aquells que s'han posat a badar hores i hores mirant els nostres paisatges i pobles, només pel gust de fer-ho.

Més que un llibre estrictament, estem davant d'un bon objecte cultural per a regalar a amics i tietes, i així almenys un cop a l'any aconseguir quedar bé. No tots son flors i violes en aquest llibre benestant i car. Li trobem a faltar una certa coherència interna, en acumular en una mateixa obra dos autors tan dispars i diferents com en Porcel i Mn. Julià. La importància dels escrits del Mossèn els fa mereixedors d'una publicació complerta de la seva obra encara avui inèdita, el que donaria més coneixement objectiu de la seva indubtable vàlua.

El que sembla més incompreensible és la col·lecció de postals i fotografies que s'hi acompanyen, que només aconsegueix despistar al lector.

Amb la publicació de part dels estudis de Mn. Julià, la polèmica ha estat servida. Que si el Bisbat diu. Que si el poeta desbarra. Que si en Mingo estava autoritzat. Que si en política tot si val. En aquest galimaties, sense interès cultural, hem anat passant el mes d'agost veient com s'utilitzaven arguments culturals o legals per debilitar la competència, sense que es parlés del que és veritablement important. Per quan l'edició de l'obra pòstuma de Mn. Julià?: L'Ajuntament, La Mancomunitat i el Bisbat tenen la darrera paraula, que Déu nostre senyor ens agafi confessats! Aquest seria el final feliç d'una polèmica per adormir-nos, quina única utilitat ha estat de fer de serp d'estiu per la premsa de les nostres comarques, i també per què no dir-ho, pel nostre estimat PONT NOU.

Patllari DESCATLLAR

5ena. CAMINADA POPULAR

La nostra és una de les poques caminades populars que es fan als Pirineus, de les poques que es fan en territori d'isards.

Les nostres caminades transcorren enmig de prats verds, de rems de vaques, enmig de les extensions de flors... Passarem al costat de cases de pagès i d'indrets que gairebé mai no has pensat d'anar-hi.

L'entorn de Camprodon és un paratge gratificant fàcil de recórrer i molt menys conegut que la part alta de la Vall, la capçalera del Ter.

La caminada popular és una bona ocasió per a conèixer els indrets que envolten els pobles de la vall; també és una excusa per a conservar camins que corren perill de desaparèixer.

Enguany, vam triar d'anar a Coll d'Ares per allò de la desaparició de les fronteres. La supressió del lloc duaner a Coll d'Ares ens ha fet pensar en l'oportunitat de recuperar els camins de contrabandistes.

Així, sortint de Camprodon (950 m.), vam anar cap a la carretera de Rocabrúna per enfilars el camí que comença a El Vilars, segueix pel Clot dels Vilars i arriba a Collet de la Costa. Aquí trobarem en el camí que ve de Molló i que seguirem pujant el Tossal de la Costa fins arribar a la Casilla de Carabiners (1.300 m.) on esmorzarem. El camí continua pel Pla Jugador, fent el Coll Prugent per acabar pujant al Coll d'Ares (1.500 m.), frontera i sostre de la caminada. Un flanqueig per la cara Est del Montfalgars ens va portar al Coll de Vernadell d'on tornarem a entrar a Espanya. En aquest coll agafarem un caminet que ens baixarà fins a les Mines de les Ferreres, avui abandonades. El camí continua baixant fins trobar Rocabrúna, el Coll de la Boixeda i Font Rubí per arribar altre cop a Camprodon.

Com sempre, hem previst dos itineraris. Un, d'una durada de 6 h. 30' és el que acabam de descriure. L'altre, de 3 h., es desvia a la Casilla de Carabiners fins al Coll de la Boixeda, Font Rubí i Camprodon.

No cal dir que com sempre la visió des dels punts alts és impressionant: Tot el massís del Canigó. El Comanegre, el Bassegoda, el Mont, Finestres, Puigsacalm, Serra Cavallera...

L'ENCREUAT DE «EL PONT NOU»

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	B	O	T	A	V	A	R	A		
2	E	B	I	P	A	R	A	O		
3	S	A		A	O	R	P	E	R	
4	T	R	O		P	I		I	L	O
5	I	O	N	S		A	G	R	O	G
6	R	C	C	N	A		P	A	I	R
7	A	N	E		L	A		T	S	A
8	B	A		G	A	N	A		A	F
9	O		T	A	P	E	R	A		I
10	T	R	A	M	U	N	T	A	N	A

Solució al núm. 29

HORIZONTALS: 1.- Massís del Pirineu axial. 2.- Consonant. Estri en forma de puc, emprat pels alquimistes. Consonant. 3.- Al revés, contracció de casa. Riu de Galícia. Al revés acció de fer servir una cosa. 4.- Branca tallada de l'arbre. Nota musical. Regatge. 5.- Heroic. Colla els raïms. 6.- Arbust que es troba als Pirineus. Moviments de les agües de la mar. 7.- Telecomunicacions. En quin lloc. Forma prefixada del llatí que significa un. 8.- Article masculí. Que té poc gruix. Consonant repetida. 9.- Cinquanta romans. Pastilles aromàtiques que cremen sense flama per perfumar l'aire. La primera. 10.- Beguda espirituosa forta (60 - 70 graus).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Núm. 30

VERTICALS: 1.- Conjunt de parents. 2.- Mil romans. Peça de vestir que serveix per a cobrir el cap. Llatina. 3.- Al revés, riu d'Itàlia. Al revés, violació greu de la llei moral. Consonants. 4.- Els ocells hi ponen els ous. Nom de consonant. Part terminal de les extremitats de l'home. 5.- Sot ple d'aigua. Tipus d'humus, que es forma en zones pantanoses. 6.- Camp sembrat d'alls. Dit de l'ocell que encara no ha sortit del niu. 7.- Cinqüè satèl·lit de Saturn. Vocals. Consonants de mentider. 8.- Consonants. Al revés, formar amb dues coses o més un tot. Conec. 9.- Sigla de cardinal. Llavor. Sigla de cardinal. 10.- Qualitat de rugós.

PASSEJANT PER LA VALL

De St. Pau al Santuari del Remei

Si ets un bon col·leccionista de la revista saps perfectament que en el núm. 28 vàrem deixar una història pendent amb la meua protagonista: la Marina i la seva àvia: el Santuari del Remei.

Si sortim de St. Pau en direcció Camprodon, a la sortida del poble abans d'arribar al **Pont de la Rovira** trobem el trencant de la **Pedrera del Cement**, una mica més amunt hi trobem **El Molí del Sitjar** convertit ara en Casa de Colònies.

Si en canvi volem sortir des de Camprodon, es travessa el pont de les rocasses carretera avall direcció St. Pau, es baixa per un estrep de la Serra de St. Antoni fins a la Resclosa de la Fàbrica Matabosc ara propietat de Galetes Birba, es segueix un camí vora del riu fins a Can Beya. Es puja per un vell corriol enlairat sobre un fons de torrent molt pedregós i cobert d'arbreda en les seves vessants. Trobem una casa de nom **Salelles** i en el replà conreuat que separa les dues torrenteres del Remei hi trobem **Creixenturri**.

Es pot veure ja **El Santuari del Remei**, d'estructura molt moderna, molt espaiosa i d'escàs gust artístic. En conjunt ofereix un bon aspecte si el mires de lluny, però de prop la il·lusió desapareix davant de les seves desproporcions i de la pobresa de la façana. Té dues altes torres amb forma d'agulla, al costat del seu frontís. L'interior té la forma de

creu, alçant-se la cúpula en el centre del creuer, no ofereix notable particularitat. A l'altar major a més de la Verge s'hi venera la imatge de **St. Cristòfol**, patró de Creixenturri. El camaril de la Mare de Déu està molt ben adornat.

Són molts els vots de prometença que omplen les parets, algunes molt curioses i d'altres molt plenes de sentiment.

L'església es sufragania de la Parròquia de Camprodon i totes les festes té obligació de dir-hi missa algun dels recors de la parròquia.

La clotada on s'aixeca el Santuari és molt herbada, però hi manca arbreda i aigua. A cada costat hi ha una torrentera, la de la dreta forma els aiguavessos de les roques de **St. Antoni**, la de l'esquerra en els faldars de **puig de Dot** que domina la vall.

A prop de l'església de Cavallera, a l'altra part del torrent, en el costat nord de la clotada, es poden trobar encara algunes ruïnes esmicolades, vestigis de l'antic castell conegut en els últims temps amb el nom de **Castell dels moros**.

Va ser en els seus orígens una torre sepulcral romana de nom «**Turris Crescentis**».

Al 1245 el rei **Jaume I** va concedir a Albert de Sant Romà la restauració de l'església del Remei.

Davant de la seva negativa el propi senyor va restaurar-la, a causa dels terratrèmols i de les guerres va quedar molt mal parada. També la va engrandir molt dignament. Mentres excavava va trobar entre els enderrocs la miraculosa imatge de la verge que es venera avui en el santuari.

Fou edificat un oratori en el castell per a donar-li culte i veneració.

Al 1554 fou manat destruir el castell que abandonat i mig enderrocat en les revoltes de nyerros i cadells s'havia convertit en amagatall dels bandolers.

La imatge la varen traslladar a l'església de **Sant Cristòfol**, coneguda com la **Mare de Déu del Forat**, perquè la varen posar per tapar un forat de la paret.

Al 1714 començà la verdadera devoció a la Mare de Déu del Remei amb motiu de diversos prodigis obtinguts per la seva protecció.

Al 1812 gràcies a la Família del Mariner és va col·locar la verge en un altar del Santuari del Remei.

L'antiga i venerada imatge és de fusta, de seixanta-cinc centímetres, esculpurada grollerament, està asseguda amb l'Infant Jesús a la falda.

Té la cara expressiva, d'òval allargat, i amb la mirada dirigida al buit. Està coberta amb vestidures, que seran més o menys riques, però que tenen la trista propietat de treure-li tot el seu caràcter històric-artístic.

El Santuari forma part de Freixenet (Camprodon), tot i que la tenim molt a prop de Sant Pau.

Si alguna vegada tens l'oportunitat no dubtis en visitar-la, segurament aprendràs a estimar-la.

Judit FERRER

el casal

per
Jordi Romans

CRISI?: NO GRÀCIES

Una vegada sentits els planys i plors de botiguers, restauradors, hotelers, etc., etc... Un cop acabada la temporada turística per excel·lència, el Casal ha fet el seu balanç econòmic i hi ha arribat a la conclusió que ha estat un estiu més que acceptable. No era gens difícil veure gairebé cada dia entre tres quarts i les deu de la nit una bona filada de petits i grans amb la intenció d'entrar quan més aviat possible a la nostra sala i poder evitar les butaques més properes a la pantalla. No hi feia res que fos «La bella y la bestia» o «Indochina» o bé «Sommersby», el cas era que sempre hi havia un interès o altre per entrar al Cinema. I sembla que en aquest setembre encara no ens podem deixar perdre, malgrat la sobredosi de films, el dissabte 11 i diumenge 12 «Viven» la història del fet real succeït l'any 1972 on els supervivents d'un accident d'aviació tracten de sobreviure. O bé per enumerar-ne dues més, entre altres, «Lunas de hiel» de Roman Polanski (17-9) o «Juego de lágrimas» amb sis nominacions a l'Òscar (19-9). Caldrà només finalment apuntar que el nostre Cinema sembla ser una excepció que confirma la regla de la tan comentada i inevitable crisi.

salut

per
Jaume Iglesias
i
Solà

HIVERN I GRIP

El grip és una malaltia que es manifesta clínicament per un quadre febril agut d'inici brusc acompanyat de miàlgies, mal de cap i tos.

Es origina pels virus gripals amb el fet singular de què presenten modificacions en la seva estructura antigènica gairebé cada any, la qual cosa explica les característiques epidemiològiques de la malaltia; el fet d'haver patit una infecció amb un determinat subtipus o varietat confereix escassa o nul·la protecció davant dels nous virus que apareixen.

Es transmet habitualment per via aèria i per contagi interhumà. Habitualment és un procés benigne que s'autolimita en una setmana, però de vegades, especialment en majors de 65 anys o en persones amb patologies cròniques, apareixen complicacions, la més freqüent de les quals és la pneumònia. A Catalunya cada hivern es comptabilitzen al voltant de mil morts per aquesta malaltia.

Una vegada establert no té tractament específic. Mesures de caràcter conservador, com: repòs al llit, líquids i antitèrmics són les úniques mesures possibles.

Es disposa d'una mesura per reduir l'impacte del grip: la vacunació. Cal que es vacunin totes les persones majors de 65 anys o que el seu problema de salut faci que el risc de patir complicacions sigui alt. Es recomana vacunar-se a la tardor i té pocs efectes adversos. Si teniu més de 65 anys o un problema de salut crònic consulteu el vostre metge de capçalera. Ell és el vostre guia sanitari.

les festes

SETEMBRE

El dia 15 de setembre a Camprodon celebrem la Mare de Déu dels Dolors. A l'entrada de la seva capella un escut que corresponent al mecenes Pau Barnola, ens recorda l'arquitecte Soriano i els estudis de J.M. Ma. de Solà-Morales que seguint les vicissituds i problemes en la seva dilatada construcció al 1720, ens ofereix en la 3a. memòria de la Processó dels Sant Misteris. Al fons el retaule que els Germans Vila Riera oferiren a la parròquia. La imatge de la Verge que esculpí Ramon Amadeu (1745-1821). Ens recorda el poeta Joan Margall:

Dolça Verge Dolorosa
que teniu ferit el cor,
i ens mostreu el fruit de vida
en els vostres braços mort;
quan jo vinc a vostres plantes
per portar-vos un consol
sento endins tota la pena
del gran crim que ha fet el món.
Jo voldria ésser aquell àngel
que tot l'any plora el Senyor;
jo voldria consumir-me
de tristesa i de dolor
prop de Vós, que amb la mirada
satisfeu ma set d'amor.

El pas dels anys, en totes les festes es troba la confraria dels Dolors, que va extingir-se l'any 1936. Els germans Vila Riera reconstruïren la capella destruïda per la manca de cultura i per l'odi. El dia de la benedicció es pogué copiar de nou, el profund sentit religiós de Camprodon i comarca. Els set dolors i goigs de la Mare de Déu, melodia franciscana de Mn. Romeu, torna a ressonar cada any el dia 15 de setembre.

3.086.370 ptes. és l'import de les obres de restauració de la teulada i rehabilitació de llindars, brancals i suports. La Capella dels Dolors de Camprodon és com una fiblada interior que planteja un interrogant. Sigui per a tots el retrobament d'un bé perdut, la revifalla d'un caliu esmortit.

Hem rebut una gran herència que voldríem saber transmetre a les noves generacions tot el que significa per Camprodon la imatge de la nostra Mare de Déu dels Dolors del cèlebre escultor conegut i admirat per tot el món.

Mn. SOLER MARTÍN

Bar - Restaurant

CAN PAIRO

Extraordinària
panoràmica
de la Vall

Ctra. de França • Post. Gasolina • Tel. (972) 74 05 36
17868 MOLLÓ (Girona)

Hostal LA PLACETA

Sopars freds
Habitacions amb bany
Plaça del Carme, 9
Tels. 74 08 07
70 15 20
17867 CAMPRODON

Especialitats
en peix

Restaurant LA MURALLA

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
17867 CAMPRODON

MAQUILLATGES - MANICURES

PERRUQUERIA HOME-DONA

Detalls s.e.

complements
bijuteria
regals

TRACTAMENTS CAPILARS

Isaac Albeniz, 7 - Tel. (972) 74 13 40 - 17867 CAMPRODON (Girona)

BAR
RESTAURANT
«CAN JEPET»

Tel. (972) 74 06 12
74 05 72

SETCASES
(Ripollés)

J. VILA

Rellotgeria - Joieria

PLANAS

OBJECTES REGAL

València, 14

CAMPRODON

Tel. 74 00 97

PIZZERIA ITALIANA

MARECHIARO

CUINA ITALIANA

carrer de la Font d'en Rafel, s/n
Tel. 74 11 49

LLANARS

HIPICA MAS BATLLÓ

ABELLA
VILALLONGA DE TER
(Girona)

Lloguer de Cavalls - Classes
Excursions organitzades - Pupilatge
X. Pastoret - Tel. 74 08 08

ANGLADA

- LLIBRERIA
- PAPERERIA
- JOGUETERIA
- OBJECTES D'ESCRITORI

València, 17

CAMPRODON (Girona)

Tel. (972) 74 02 79

el racó del poeta

EL MEU POBLE

(dedicat als veïns de St. Pau de Segúries)

El meu poble és un vell record de la història que s'ha sabut cuidar en el temps, un munt de tradicions perseverants arrancades d'uns vells bandolers.

Són els camins i les margeres, els recs i les riberes, els camps encara sembrats i l'aigua que baixa riu enllà,

El meu poble és un punt enmig de la foscor, un punt capficat en una plana i emmurallat de velles muntanyes, i d'arrels reials desconegudes.

Són les terres que l'envolten sembrades i arreglades, esperen el suau cantar dels cucuts esperen l'arribar de la primavera.

M'estimo els seus càlids estius, tots vestits de colors vius, la brisa que l'envolta tot passant i l'oreneta la tardor va esperant.

Hiverns freds que recorden, als vells al costat de l'estufa la neu que cau copiosament i un munt de carrers buits.

La persiana no del tot tancada, com un esglai que es reté de caure a terra, em descobreix la llum del meu poble, que era color mel i ara de color de poma.

Surt l'arc de sant Martí, després de les seves tardes de pluja, milers de llàgrimes incomputables, que es retenen en les seves fonts.

Que lent el món, que lenta la pena de les hores que passen pels seus carrers, enmig del somriure de la seva gent enmig de la màgia del seu color.

M'estimo al foraster que entra sense avisar, els enamorats agafats de la mà, la gent de purs sentiments, i els pecadors convincents.

Mentres camino l'alè del seu aire em refrega la meva cara, l'olor de les seves estacions, la tristor dels seus racons.

Vull imaginar com serà demà: un full de calendari passat, una història perduda en el temps, potser, un bon record per alguns.

Escriu-me un vers el dia de demà. Pensa que de tû, en vaig formar part. Pensa que mai no et podrè oblidar. Pensa-hi. T'estimo St. Pau.

El meu poble
Judith FERRER
Corresponsal de St. Pau

bústia

BENVINGUT A CASA

Ja comença de fa uns quants dies, quelcom dit esperança semblava esvair-se per moments. Un bon company i amic semblava fer les darreres passes per dir-nos adéu. I tot, perquè aquell cor tant esperat... no arribava.

Avui, aquell mal son s'ha esvaït. Els avenços de la ciència, uns grans professionals de la medicina, aquell/a donant i, perquè no, l'ajut de Déu, han fet que aquell presagi no fos més que això,... un presagi.

Però el que veritablement m'ha portat a escriure aquestes quatre ratlles ha estat una reflexió que estic segur molts hem fet... Això no hauria estat possible si aquell/a, que pel destí de la vida ens ha deixat, no hagués estat un **donant**. Penso que aquest fet ens obliga a fer una reflexió molt seriosa. Una reflexió que ens ha de portar a deixar de ser espectadors, al menys per una vegada, i convertir-nos en actors. Això sols s'aconsegueix posant al davant la paraula **solidaritat**. Quants malalts i malaltes esperen dia darrera dia aquest òrgan que els ha de salvar. Aquest òrgan que triga tant a arribar, això... si arriba a temps.

Si aquesta vegada aquest/a «algú» ha fet possible el miracle... perquè no pot haver-n'hi molts d'altres?... Tots hi tenim quelcom a dir... i molt a fer.

A tot això, sols em queda dir: benvingut a casa Pere, i... que per molts anys ens poguem veure.

Un camprodoní

LA BÚSTIA DEL PONT NOU

c/Ferrer Bàrbara, 25
CAMPRODON

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells.

A tothom que tingui necessitat d'aquest servei, se l'hi informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauran de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Recordem que:

**MANTENIR ELS RIUS NETS
ES COSA DE TOTS**

Des d'ara podem comptar amb el nou servei de contenidors de paper (contenidors de color blau).

Preguem utilitzar els contenidors de vidre i paper situats en llocs estratègics de la Vila.

Gràcies per la vostra col·laboració

recordem que:

**MANTENIR ELS
RIUS NETS...**

**ES COSA
DE
TOTS**

REGISTRE CIVIL

Defuncions

Pere Masoliver Duran. Juny 93.
Narcisa Basagaña Casas. Juny 93.
Valentí Blanch. La Ral. Juliol 93.
Martirià Prat. Agost 93.

Naixements

Nil Solc Muntadas. 16 març.
Neu Antolí Casademunt. 30 abril.
Arnau Teixidó Cubí. 7 juny.

Matrimoni

Oscar Cordon Llamas i Montserrat Godina Gimeno es varen casar el 14 d'agost del 93, veïns de Barcelona.

FESTA MAJOR

Els dies 4, 5, 6, 7 de setembre es celebra a St. Pau de Segúries. Tindran lloc actes de totes les mides i gustos (ball, sardanes,...). No deixeu d'anar-hi. Us informarem en el pròxim número el que va ser tota una Festa Major.

Judit FERRER

PUNTS DE VENDA DEL PONT NOU

CAMPRODON

Vila de dalt

Anglada Telf. 740 279

Luengo Telf. 740 498

Vila de Baix

Moré Telf. 740 708

LLANARS

Ca l'Angelina Telf. 740 103

SANT PAU DE SEGÚRIES

Can Roure Telf. 747 035

VILALLONGA DE TER

Estanc Cal Rigat Telf. 740 409

SETCASES

Ca la Núria Telf. 740 595

BARCELONA

Llibreria Ona Gran Via, 654

Telf. 318 19 79

PRATS DE MOLLÓ (Vallespir)

Maison de la Presse GUISSSET

Telf. 68 89 70 40

LA GUIA DE LA VAL

ANEM DE COMPRES !

LLIBRERIA ANGLADA. C/València. CAMPRODON	74 02 79	Queviures	
LLIBRERIA MARIA. ST. PAU DE SEGÚRIES	74 70 35	Angelina Guillaumes. C/Catalunya, 3. LLANARS	74 01 03
LA POMA-NIT. C/València, 37. CAMPRODON		Llegums cuits Isabel. C/F. Bàrbara, 26. CAMPRODON	74 00 18
SABATERIES ROQUÉ. Pl. C.A. Torres, 5. CAMP.		CAL XEC. Embotits. C/Isaac Albéniz, 1. CAMPRODON	74 00 84
RELL. JOIER. PLANAS. C/València, 14. CAMPRODON	74 00 97	ROTA. Supermercat. C/València, 12. CAMPRODON	74 00 43
GALERIA D'ART SEGLE XXI. Ferrer Bàrbara, 26. CAMP.		PASTISSERIA PUJOL. C/València, 1. CAMPRODON	74 01 22
AVET-SET. Fàbrica de gèneres de punt. MATARÓ		BIRBA. Galetes. CAMPRODON	
CAN FRANÇA. C/València, 11. CAMPRODON	74 00 12	FORN SALA. C/Ferrer Bàrbara, 14. CAMPRODON	74 01 32
		FORN CABANACH. C/València, 49. CAMPRODON	74 01 23
Ferreteries		CA LA NÚRIA. SETCASES	74 05 95
GUARDIOLA. Pl. C.A. Torres, 6. CAMPRODON	74 02 02	Menjars preparats	
		EL PRAT. Pl. Dr. Robert, 14. CAMPRODON	74 10 30

BANCS I CAIXES

BANC CENTRAL-HISPANO.		CAIXA DE GIRONA. C/La Font, 5. LLANARS	74 11 32
C/València, 26. CAMPRODON	74 00 17	CAIXA DE GIRONA. Avinguda de la Vall, 12.	
CAIXA DE GIRONA. C/València, 32. CAMPRODON	74 03 31	SANT PAU DE SEGURIES	74 72 79

TOT PER LA CASA !

Constructors		Mobles	
Const. CUMOSA. C/St. Roc, 3. CAMPRODON	74 13 87	Mobles MARTÍ MAGRET. CAMPRODON	
Const. COVICO. P. Dr. Robert, 8,1er.,1a. CAMP.	74 00 18	Electricitat	
Const. P. TRAVESAS. Passeig d'En Blay, 21. OLOT	27 00 82	Electricitat JUNCÀ. C/València, 59. CAMPRODON	74 03 30
Excavac. COLOMER. Pça. La Fia, 3. CAMPRODON	74 05 00		

FEM ESPORT !

RENARD Esports. C/València, 50. CAMPRODON	74 03 13	Hípica de Llanars. Ctra. de SETCASES Km-1	74 02 07
VIVAC. C/St. Roc, 16. CAMPRODON	74 13 92	Hípica Mas Batlló. ABELLA	74 08 08

ALTRES SERVEIS I

Llenyes		Tallers	
Joan Marcé. Colònia Estebanell	74 00 53	Motos PEITIVI. C/Sant Roc, 1. CAMPRODON	74 01 46
Perruqueries		Autos CUADRADO. C/València. CAMPRODON	74 00 55
JORDI I PEPI. C/Isaac Albéniz. CAMPRODON			
ESTHER. C/del Rec s/n, SETCASES		Discoteques	
Agències		PETRES. C/Nou. CAMPRODON	
SÁNCHEZ. C/València, 45. CAMPRODON	74 03 43		

TELÈFONS D'URGÈNCIA

BOMBERS	085	CONSULTORI METGE	13 00 32	TAX. BERINO. CAMP.	74 10 57/74 08 67
POLICIA	74 02 33	METGE DE GUÀRDIA	74 01 24	TAXIS ROURA. ST. PAU	74 70 35
GUÀRDIA CIVIL	74 00 39	CREU ROJA	74 00 76	RECTOR DE CAMPRODON	74 01 36

EL DEL PONT NOU

VALL DE CAMPRODON

ELS POBLES DE LA VALL

ABELLA	Mun. Vilallonga
BEGET	Mun. Camprodon
CAMPRODON	Telf. Ajt. 74 00 05
ESPINAVELL	Mun. Molló
LA RAL	Mun. St. Pau
LA ROCA	Mun. Vilallonga
LLANARS	Telf. Ajt. 74 03 61
MOLLÓ	Telf. Ajt. 74 03 87
ROCABRUNA	Mun. Camprodon
SANT PAU	Telf. Ajt. 74 70 05
SETCASES	Telf. Ajt. 74 05 98
TREGURÀ	Mun. Vilallonga
VILALLONGA	Telf. Ajt. 74 04 06

ELS VEÏNATS DE LA VALL

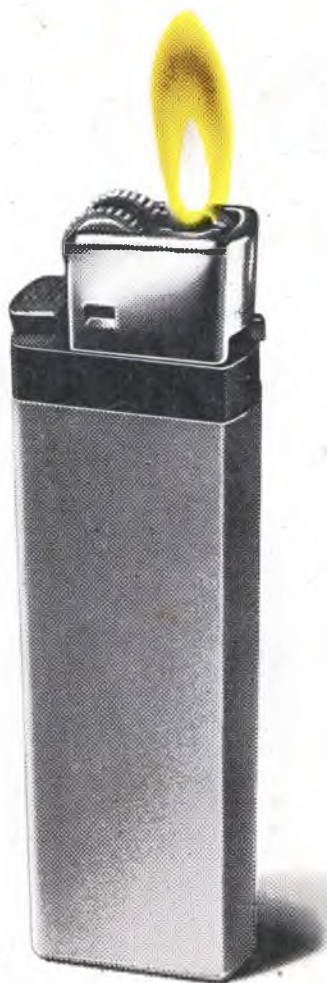
CAVALLERA	T. de Camprodon
ESPINALBA	T. de Llanars
FAVERT	T. de Molló
FEITÚS	T. de Llanars
FREIXENET	T. de Camprodon
LLEBRU	T. de Vilallonga

HOTELS I RESTAURANTS

H. EDELWEIS. C/Ctra. St. Joan, 28. CAMPRODON	74 09 13	REST. CAN PEI. LA ROCA	74 12 76
H. GÜELL. Pl. Espanya, 8 CAMPRODON	74 00 11	CAMPING CONCA DEL TER. VILALLONGA	74 06 29
L'HOTEL DE CAMPR. Pça. Dr. Robert. CAMPRODON	74 00 71	FONDA REST. RIGA. TREGURÀ	74 06 48
HOTEL SAYOLA. C/Josep Morer, 4. CAMPRODON	74 00 13	HOSTAL EL SERRAT. TREGURÀ	74 04 11
CAN GANANSI. C/Josep Morer, 11. CAMPRODON	74 01 34	HOTEL CAN TIRANDA. C/Núria s/n. SETCASES	74 05 74
HOTEL LA PLAÇETA. P. del Carme, 9. CAMPRODON	74 08 07	HOSTAL PASTUIRA. Vall Ter 2.000. SETCASES	74 06 60
REST. BAC DE SANT PERE. CAMPRODON	74 07 01	REST. CAN JEPET. SETCASES	74 06 12 - 74 05 72
REST. LA PLAÇA. Pça. Espanya, 3 CAMPRODON	74 07 39	HOSTAL REST. CALITXÓ. MOLLÓ	74 03 86
REST. ELS AVETS. Ctra. de Molló, 3. CAMPRODON	74 00 71	REST. F. LA GINESTERA. Ctra. de França. MOLLÓ	74 03 88
REST. LA MURALLA. C/Catalunya, 13. CAMPRODON	74 09 00	REST. CAN PO. ROCABRUNA	74 10 45
REST. EL CALIU. Pça. Espanya, 4. CAMPRODON	74 06 36	REST. LES PLANES. ESPINAVELL	74 13 74
REST. NÚRIA. Pça. Espanya, 11. CAMPRODON	74 00 04	REST. LA TEULERIA. Ctra. St.Joan-km.15.	
REST. «LA HÍPICA». CAMPRODON	74 02 07	SANT JOAN DE LES ABADESSES	72 05 07
HOTEL EL GREVOL. LLANARS	74 10 13	REST. RAMA. Ctra. St. Joan, km. 4. RIPOLL	70 25 00
HOTEL L'ESCOM. C/de la Font, 15. LLANARS	74 03 67	REST. CAN BARAL-LA. Pl. de la Generalitat, 6.	
REST. MARECHIARO. C/F. d'en Rafel s/n. LLANARS	74 11 49	SANT PAU	74 70 70
REST. MAS CAN RODÀ. C/de França. MOLLÓ	74 03 04	HOSTAL REST. CAN JOANIC. C/Vell Aire, 1. BEGET	74 12 41
HOSTAL MIRALTER. P. de Sant Pau, 1. SANT PAU	74 72 80	REST. CAN PLUJÀ. ROCABRUNA	74 10 64
		REST. FONT ROBÍ. URB. FONT ROBI	13 02 23

GENERALITAT DE CATALUNYA

LLANÇAFLAMES

A la natura, qualsevol foc és molt perillós.

SI BEM FOC TRANQUI AL
085
BOMBERS DE LA GENERALITAT

Aquest estiu, un senzill encenedor de 125 PTA pot convertir-se en un perillós llançaflames; només cal que un imprudent l'utilitzi per encendre un foc, per petit que sigui, prop del bosc.

Aquest any cal extremar les precaucions, no serveix de res

pensar que ja som prou lluny dels arbres, creure que el jardí de casa és un lloc segur, confiar que aquest matoll sec no pot ser origen de cap incendi o estar convençuts de ser capaços de controlar la crema de rostolls.

Aquest any, aquest estiu, el perill d'incendi és màxim.

Qualsevol flama o espurna,

per petita que sigui, pot tenir conseqüències devastadores; per això, si us plau, aquest estiu no enceneu foc, enlloc.

TREBALLEM PEL
2000
DES D'ARA.